

for, at han ikke skal lide Tab ved den af ham paatagne Kautionsforpligtelse; det er foreslaaet, at der i saadanne Tilfælde svares Stempelafgift efter de almindelige Regler, forsaavidt Sikkerhedsstillelsen sker fra andre end Debitor; sker den fra Debtors Side, skal i Overensstemmelse med Reglerne i Stempelovens §§ 9 og 10 kun erlægges Stempelafgift, naar der desangaaende udfærdiges særskilte Dokumenter, og da med 1 Kr.

Til Afsnit V. Litra I.

(Veksler).

Efter Stempelovens § 54, jfr. Lov 21. Marts 1874 § 1, skulle korte Veksler, det er saadanne, som ikke lyde paa længere Tid end 8 Dage fra Sigt eller 14 Dage fra Dato, stemples til 20 Øre uden Hensyn til Summens Størrelse, medens alle andre Veksler stemples til 20 Øre, for saa vidt de ikke lyde paa mere end 1,000 Kr., og ellers efter en Skala bestemt efter 16 Skilling for hvert 2,000 Kr., der ved Omsætningen til Kronemønt afrundes opad til det nærmeste med 5 delelige Tal.

Dette Stempel, der kun i ringe Grad afviger fra Stemplet for simple Gældsbreve, maa siges at være lavt saavel under Hensyn til Vekslens Betydning som til, at den kan udstedes til Ihændeberen og transporteres uden Stempel. Det er ogsaa betydeligt lavere end i andre Lande.

Kommissionen har derfor ikke været i Tvivl om, at dette Stempel burde betydeligt forhøjes, og man har i saa Henseende fundet, at det kan fastsættes til 25 Øre for hver 500 Kr., naar Vekslens Paalydende ikke overstiger 2,000 Kr., og ellers til 50 Øre for hver 1,000 Kr. eller Del deraf. Vekselstemplet bliver herefter $\frac{1}{2}$ pro mille med nogen Forhøjelse som Følge af, at Dele henholdsvis af 500 Kr. og 1,000 Kr. skulle belastes med samme Stempel som de paagældende fulde Beløb.

For Veksler, der ikke lyde paa længere Tid end 8 Dage fra Sigt eller 10 Dage fra Dato (korte Veksler), har man fastholdt den særlige Stemplingsregel, men forhøjet Stempelbeløbet fra 20 Øre til 25 Øre.

Man har derimod ment, at Reglen i Stempeloven om, at ethvert Eksemplar af Vekslen skal stemples, kan frafalde, da den — navnlig fordi den kan omgaas ved Benyttelsen af Kopier — synes uden synderlig Interesse. For Veksler ville altsaa gælde de almindelige Regler i Udkastets §§ 9, 30 m. fl.

Ligeledes er Bestemmelserne om Ansvar for Stemplingen formildede, idet der i Stedet for den nu for enhver Ihændebarer foreskrevne Bøde af det 100-dobbelte Beløb af den manglende Stempeltakst, dog ingensinde under 40 Kr., er foreslaaet Bøder for Udsteder og Modtager lig det 50-dobbelte af det manglende Stempel.

Den i Udkastets § 97, 2det Stykke, foreslaaede Regel om Dokumenter, der ikke opfyldte alle Betingelser for at betragtes som en gyldig Veksel, men som af Udstederen overgives en anden med Beføjelse for denne til at udfylde det manglende, har Hensyn til, at der i de senere Aar hyppigt er forekommet Tilfælde, hvor det med Hensyn til Veksler oplyses, at de f. Eks. ved Akcepten have manglet Trasentens Underskrift, Datering, Angivelse af Forfaldsdag eller andet, hvilket da senere har kunnet udfyldes af den anden Part. At saadanne Tilfælde i stempelretlig Henseende behandles efter de almindelige, for Veksler foreskrevne Regler, synes rimeligt.